

Поспішай творити добро!

***«Споконвіку було Слово, і слово було у
Бога, і Слово було Бог.»
Єв. Івана гл.1.1***

Покликання людини

- безкорисливе служіння;
- служіння як вияв любові до ближнього;
- піклування сильного про слабшого;
- віра у можливість змін. Одним здається це безглуздо, а інші і не уявляють, що їхнє життя побудоване на муках від власного егоїзму;
- служіння як самопожертва.

Ми народились на світ у любові, за для любові і для любові...

Отже, наше призначення на землі бути милостивими і любити один один одного як самого себе, це можемо прочитати, у двох головних заповідях Божих.

Апостол Яків:

“ Істинна віра в Бога породжує і надихає на добрі діла, а добрі діла зміцнюють і вдосконалюють істинну віру.

Як тіло без душі, так віра без діл мертва, то діло для віри, як душа для тіла – дає життя і міцність.”

Апостол Петро:

“ ... в вірі вашій покажіть добродіяння, в добродіянні розсудливість, в розсудливості помірність, в помірності терпіння, в терпінні благочестя, в благочесті братолюбство, в братолюбстві любов ”.

У своїй діяльності приймаємо активну участь під час проведення заходів Краси, Доброти, Мудрості та Милосердя, де стверджується думка про те, що краса, доброта та милостивість – це божественний розчерк, який дозволяє втішатися пахучій квітці, блиску радості в очах ближніх і дякувати за це Богу, як за чашу благословення.

